

Arrest

nr. 286 678 van 27 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN loco advocaat L. CEUNEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 6 november 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 20 juli 2017 en op 30 oktober 2017.

1.2. Op 16 november 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die op 7 februari 2019 bij arrest nr. X tevens verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

1.3. Op 6 mei 2019 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal verklaarde dit eerste volgend verzoek om internationale bescherming op 12 november 2019 niet-ontvankelijk.

1.5. Op 13 december 2019 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.6. De commissaris-generaal verklaarde dit tweede volgend verzoek om internationale bescherming op 1 april 2020 niet-ontvankelijk. Het beroep ingediend tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. X op 21 januari 2021.

1.7. Op 18 mei 2021 diende verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in.

1.8. De commissaris-generaal verklaarde dit derde volgend verzoek om internationale bescherming op 8 juli 2021 niet-ontvankelijk.

1.9. Op 18 augustus 2021 dient verzoeker een vijfde verzoek om internationale bescherming in.

1.10. Op 24 maart 2022 verklaart de commissaris-generaal dit vierde volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren en getogen te zijn in het dorp Waghjan gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar. In de winter van 2012 volgde u een opleiding bij het beroepsopleidingscentrum Contrack en vervolgens ging u via Contrack aan de slag als airco-installateur. Vanaf januari 2013 installeerde u airco's bij de aanwervingsdienst van het Afghaanse leger en vanaf 2014 tot uw vertrek vervulde u dezelfde taak voor het Amerikaans kantoor (...) in Kabul. Tijdens een vakantie werd u thuis opgewacht door de taliban. Ze ontvoerden u gedurende drie dagen. U werd in elkaar geslagen omdat u voor de Amerikanen werkte. Opdat u vrij zou gelaten worden, gaf u uiteindelijk informatie over uw werkplaats prijs. U werd vrijgelaten met de opdracht om gewoon naar uw werk te gaan. Binnen een week zouden ze u contacteren om nadien explosieven of een talibanlid in uw werkplaats binnen te smokkelen. U ging naar huis en u verliet Afghanistan de volgende ochtend, eind juni 2015. Op 6 november 2015 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 16 november 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door u opgeworpen asielmotieven en u in het licht van de toenmalige beoordeling van Logar als zijnde als een gebied waar men louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikte in Kabul. Op 18 december 2017 ging u in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In een arrest van 7 april 2019 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. De RvV oordeelde dat, gelet op het feit dat u van de winter 2012 tot kort voor de zomer van 2015 in Kabul woonde en werkte en slechts sporadisch naar uw geboortedorp in Logar terugkeerde, u dermate verankerd was met de stad Kabul de laatste jaren voor uw komst naar België dat Kabul de facto als uw herkomstregio in Afghanistan en niet als intern vestigingsalternatief in aanmerking genomen diende te worden.

Op 6 mei 2019 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 12 november 2019 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde waren of door u voorgelegd werden die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 13 december 2019 diende u zonder België verlaten te hebben een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 3 april 2020 verklaarde het CGVS uw derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde waren of door u voorgelegd werden die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. In een arrest van 21 januari 2021 bevestigde de RvV deze beslissing van het CGVS.

Op 18 mei 2021 diende u zonder België verlaten te hebben een vierde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw vierde verzoek verklaarde u dat uw problemen echt gebeurd waren

en dat u de waarheid vertelde. U verwees opnieuw naar uw werk bij het Afghaanse leger en de Amerikanen en stelde wederom dat u ontvoerd en bedreigd werd door de taliban. De taliban kwamen nog steeds naar uw huis en vroegen aan de mullah van de moskee en de andere mensen waar u was. Uw situatie de laatste zeven jaar was slecht. U dacht vaak aan zelfmoord en zou zichzelf doden als uw dossier nu niet in overweging genomen wordt. U werkte in België, leerde de taal en bent geïntegreerd. Door de negatieve beslissingen was uw mentale situatie niet meer stabiel. U ging naar de psycholoog en nam medicatie. U had geen huis en geen werk en kon de pillen waarvoor u een voorschrift kreeg niet betalen. Verder had u ook zware problemen in België. U had een vriendin, maar kon niet met haar trouwen en om die reden zette ze u buiten. U vroeg een regularisatie aan, maar kreeg voorlopig geen antwoord. Bij terugkeer naar Afghanistan zouden de taliban u zeker doden omdat u al zeven jaar hier woonde. Ze bekijken elk Europees land als een ongelovig land. In het kader van uw vierde verzoek om internationale bescherming legde u onder meer een attest neer van Dr. C. d.d. 14 juni 2021 waarin ze uw huidige problematiek omschreef, uw medische voorgeschiedenis weergaf, een overzicht van uw medicatie gaf en aangaf dat ze een positief advies wenste. Op 8 juli 2021 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde waren of door u voorgelegd werden die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 18 augustus 2021 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaart u dat het nieuwe element is dat de taliban Afghanistan hebben overgenomen en dat u problemen heeft met de taliban. Gedurende zes jaar zeiden de asiendiensten dat ze het eens waren dat u werkte voor de Amerikanen maar dat het veilig was in Kabul omdat de taliban u daar niet konden pakken. Maar nu heeft de taliban ook Kabul onder controle dus heeft u geen opties meer. U staat in contact met uw ouders. Uw ouders zeiden dat de taliban naar hun huis kwamen en vragen stelden over u. De taliban gingen naar de moskee en ze stelden vragen over u bij de imam. Ook stelden de taliban vragen aan uw burens. Uw gezondheidstoestand is niet slecht. U neemt medicijnen voor de angst en de stress.

U kan niet terugkeren naar Afghanistan nu de taliban aan de macht zijn in Afghanistan. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat u zou moeten vluchten naar andere landen. Als het in Afghanistan veilig zou zijn, waarom evacueerde België dan drie volle vluchten met mensen uit Afghanistan.

In het kader van uw vijfde verzoek legt u de volgende documenten neer: uw geboorteakte (origineel); een Engelstalig, Franstalig en Dari-talig certificaat waaruit blijkt dat u ongehuwd bent (origineel) en een brief van uw advocate d.d. 17 augustus 2021. In deze brief stelt uw advocate dat u afkomstig bent uit Mohammad Agha te Logar en dat u een specifieke kwetsbaarheid vertoont gezien uw psychische problemen. Omwille van het feit dat u Dari bent (sic) stelt ze dat u geïsoleerd wordt door de taliban. Om voorgaande redenen dient u volgens uw advocaat als vluchteling erkend te worden. Uw advocate stelt voorts dat er zowel in het district Mohammad Agha dat gelegen is in de provincie Logar als in Kabul sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en verwijst met betrekking hiertoe naar de inname van Afghanistan door de taliban. Uw advocate stelt voorts dat Kabul gezien de veiligheidssituatie niet meer gezien kan worden als een vluchtalternatief. Indien er geoordeeld zou worden dat er geen sprake is van willekeurig geweld, stelt uw advocate dat u meent dat u, omwille van de nieuwe stukken die neergelegd worden, aantoont dat u door uw psychische aandoening en het feit dat u doorlopend medicatie moet nemen en angstige situaties vermijden, en het feit dat u Dari bent (sic), bij uw terugkeer blootgesteld zou worden aan een omgeving van escalerend geweld waartegen u niet beschermd kan worden gelet op een gebrek aan psychische bijstand, gecombineerd met de uitsluiting waar mensen met psychische problemen het slachtoffer van worden in Afghanistan, hetgeen volgens uw advocaat beschouwd kan worden als een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aan dit schrijven voegt uw advocate naast uw geboorteakte en de voornoemde documenten met betrekking tot het feit dat u ongehuwd bent, nog het attest van dokter C. d.d. 14 juni 2021 toe dat ook werd neergelegd in het kader van uw vierde verzoek. Voorts voegt ze het artikel "Afghanistan helemaal in handen van taliban, gevluchte president Ashraf Ghani: "Ze hebben gewonnen"" van VRT NWS d.d. 15 augustus 2021 toe en het artikel 'Ashraf Ghani vows not to give up 'achievements' after Taliban seize province near capital van The Hindu d.d. 14 augustus 2021. Met betrekking tot deze artikels stelt uw advocate dat het artikels zijn aangaande de veiligheidssituatie in Kabul en Logar.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vierde verzoek om

internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. In het kader van onderhavig verzoek geeft u immers te kennen dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst 'bijzondere procedure noden' DVZ d.d. 23 september 2021). Voorts licht u uw gezondheidstoestand toe door te zeggen dat deze niet slecht is en stelt u dat u medicijnen neemt voor de angst en de stress (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 12). U geeft hieromtrent niet aan dat u omwille hiervan niet in staat zou zijn om uw problemen bij terugkeer naar Afghanistan toe te lichten. Bovendien kan er op gewezen worden dat u in het kader van de behandeling van uw voorgaande verzoeken geen documenten neerlegde waaruit bleek dat uw cognitief geheugen dermate was aangetast dat u niet in staat was een coherent en consistent vluchtrelaas naar voor te brengen. Aangaande het attest van dokter C. d.d. 14 juni 2021 dat uw advocate toevoegt aan haar schrijven d.d. 17 augustus 2021 kan nog opgemerkt worden dat hierover in het kader van uw vorige verzoek reeds vastgesteld werd dat hieruit niet blijkt dat u omwille van uw psychologische problemen niet in staat zou zijn (geweest) om uw nieuwe elementen toe te lichten. Het louter opnieuw neerleggen van dit document doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In casu dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk is.

Met betrekking tot het feit dat u aanhaalt dat de taliban Afghanistan overnamen en dat u problemen heeft met de taliban (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 16), moet worden beklemtoond dat u in het verleden geenszins heeft aangetoond dat u problemen zou hebben met de taliban. In het kader van uw eerste verzoek werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geoordeeld dat er geen enkel geloof kon gehecht worden aan uw beweerde problemen met de taliban. Deze beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg restten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Noch bij uw tweede, noch bij uw derde verzoek, noch bij uw vierde verzoek was een dergelijk element aanwezig. Het CGVS verklaarde uw tweede verzoek nietontvankelijk omdat u in uw tweede verzoek bijkomende verklaringen aanhaalde die volledig in het verlengde lagen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond werd beschouwd. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Ook uw derde verzoek waarbij u gebeurtenissen aanhaalde die in het verlengde lagen van uw vorige verzoeken werd niet ontvankelijk verklaard door het CGVS. Deze beslissing van het CGVS werd bevestigd door de RvV. Ook uw vierde verzoek, waarbij u vasthield aan de door u beweerde problemen en eveneens problemen aanhaalde die in het verlengde lagen van de door u beweerde problemen door aan te geven dat de taliban nog steeds naar uw huis kwamen en aan de mullah van de moskee vroegen waar u was, werd niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Ook in het kader van onderhavig verzoek brengt u geen elementen aan die een nieuw licht op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw problemen met de taliban kunnen werpen. Uw bewering dat uw ouders zeiden dat de taliban naar uw huis, uw burens en de moskee kwamen en er vragen werden gesteld over u (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 21), ligt immers volledig in het verlengde van volstrekt ongeloofwaardig bevonden problemen met de taliban. Deze vage en algemene toevoeging kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid geenszins ombuigen.

Bovendien zijn deze verklaringen over uw beweerde problemen met de taliban wel erg vaag en algemeen. Indien uw ouders, de imam en de burens daadwerkelijk recentelijk benaderd zouden zijn door de taliban omwille van u, kan verwacht worden dat u meer uitgebreide en gedetailleerde verklaringen hierover zou afleggen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze

verwacht worden dat hij zo snel, spontaan en gedetailleerd mogelijk alle informatie die betrekking heeft op zijn problemen in zijn land van herkomst overmaakt aan de asielinstanties. De vaststelling dat u zich beperkt tot erg vage verklaringen ontnemt uw verklaringen dat de taliban naar u zouden vragen dan ook alle geloofwaardigheid.

Aangaande uw uittaling dat de Belgische autoriteiten akkoord gingen met het feit dat u werkte voor de Amerikanen en dat ze zeiden dat het veilig was voor u om in Kabul te leven omdat de taliban u daar niet meer konden pakken (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 18), dient onderstreept te worden dat dit geenszins een correcte lezing van de historiek van uw dossier is. U gaat hiermee immers volledig voorbij aan het feit dat het CGVS uw problemen met de taliban ongeloofwaardig achtte. In het kader van uw eerste verzoek oordeelde het CGVS dat u, in het licht van de toenmalige beoordeling van Logar als zijnde als een gebied waar men louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikte in Kabul. De RvV oordeelde evenwel in het kader van uw eerste verzoek dat u dermate verankerd was met de stad Kabul de laatste jaren voor uw komst naar België dat Kabul de facto als uw herkomstregio in Afghanistan en niet als intern vestigingsalternatief in aanmerking genomen diende te worden. Doorheen uw verzoeken heeft u nooit geloofwaardige problemen omwille van uw tewerkstelling aangehaald. Dat u voor Contrack werkte, werd door het CGVS niet betwist in het verleden. In zoverre u aanvoerde dat u voor de aanwervingsdienst van het Afghaans leger airco's installeerde, kan benadrukt worden dat u aangaf dat u dit slechts deed tot januari 2013 (CGVS d.d. 20 juli 2017 (CGVS 1), p. 8) doch dat u pas in juni 2015 Afghanistan verlaten heeft, zonder dat u enige geloofwaardige problemen omwille van uw tewerkstelling aanhaalde. Hoewel u volgens uw verklaringen ook nog airco's installeerde bij de Amerikaanse organisatie (...) van 2014 tot uw vertrek, haalde u ook hieromtrent evenmin geloofwaardige problemen aan. Dat u tijdens uw verblijf in Afghanistan geen geloofwaardige problemen kende, doet vermoeden dat uw activiteiten geenszins van die aard waren dat ze een doorn in het oog van de taliban zouden zijn. Uw activiteiten beperkten zich immers slechts tot het installeren van airco's (CGVS 1, p. 6-8). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u geen tot nauwelijks contact had met buitenlanders. Uw directe leidinggevendenden waren N. en S. A. (CGVS 1, p. 9). Gelet op uw verklaringen dat N. afkomstig was van Kabul en S. A. hazara was (CGVS 1, p. 9, 10), kan aangenomen worden dat beide Afghanen zijn. U geeft aan dat de buitenlanders slechts kwamen om de airco's na te kijken (CGVS d.d. 30 oktober 2017 (CGVS 2), p. 5). Hoewel u aangeeft dat ze soms met jullie spraken, kan u zich geen enkele naam herinneren (CGVS 2, p. 5). U geeft aan dat er een tussenpersoon gekozen was door Contrack via wie de communicatie met buitenlanders verliep (CGVS 2, p. 5). Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende het feit dat u nooit geloofwaardige problemen aanhaalde, de aard van uw activiteiten en de mate van uw contacten met buitenlanders, kan dan ook geenszins blijken dat u omwille van uw werk problemen zou kennen. U legt geen verklaringen af waaruit het tegendeel kan blijken.

Wat betreft het feit dat uw advocate in haar schrijven d.d. 17 augustus 2021 aanhaalt dat u gevisieerd wordt omdat u Dari bent (sic) (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 2) kan niet opgemaakt worden wat hiermee precies bedoeld wordt. Dari is, naast het Pashtu een van de officiële landtalen van Afghanistan en wordt gesproken door 77 procent van de bevolking. Een vrees voor vervolging dient bovendien in concreto te worden aangetoond. Een algemene verwijzing naar een van de landstalen zonder enige verdere uitleg is hiertoe niet dienstig. U heeft dan ook geenszins in concreto aangetoond dat u een vrees voor vervolging zou hebben omwille van het feit dat u Dari-sprekend bent.

Aangaande het feit dat uw advocate ook meent dat u als vluchteling erkend dient te worden gezien uw specifieke kwetsbaarheid gezien uw psychische problemen (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 2), kan gewezen worden op het feit dat in het kader van uw vorig verzoek reeds met betrekking tot uw aangehaalde psychologische toestand gesteld werd dat medische en/of economische problemen op zich niet ressorteren onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980. In onderhavig verzoek worden geen elementen aangebracht die hierop een nieuw licht werpen. Het document waar uw advocate naar verwijst met betrekking tot uw psychische problemen, met name het attest van Dr. C. d.d. 14 juni 2021 werd reeds neergelegd en uitgebreid besproken in het kader van uw vorig verzoek. Door louter dit attest opnieuw neer te leggen doet u geen nieuw licht schijnen op de eerder gemaakte vaststellingen hieromtrent.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Afghanistan die zowel u als uw advocate aankaarten - u stelt immers dat de taliban Afghanistan nu in hun macht hebben en dat ze ook Kabul overnamen (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 16) en uw advocate haalt in haar brief aan dat er zowel in het district Mohammad Agha dat gelegen is in de provincie Logar als in Kabul sprake is van een ernstige

bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p.3) -, dient gewezen te worden op onderstaande informatie. Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat de opmerkingen van u en uw advocate met betrekking tot een intern vluchtalternatief niet meer dienstig zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021; brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 3), nu er in heel Afghanistan eenzelfde analyse van de veiligheidssituatie geldt, zoals blijkt uit onderstaande informatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land

ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan

Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode

tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. De artikels die uw advocate neerlegt aangaande de veiligheidssituatie in Logar en Kabul, met name het artikel "Afghanistan helemaal in handen van taliban, gevluchte president Ashraf Ghani: "Ze hebben gewonnen"" van VRT NWS d.d. 15 augustus 2021 en het artikel 'Ashraf Ghani vows not to give up 'achievements' after Taliban seize province near capital van The Hindu d.d. 14 augustus 2021 kunnen geen nieuw licht op voorgaande vaststellingen doen schijnen gezien deze reeds dateren van 14 en 15 augustus 2021. Noch door u, noch door uw advocate werd recentere informatie overgemaakt die bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Met betrekking tot het feit dat u zich luidop de bedenking maakt dat als het veilig zou zijn in Afghanistan, waarom België dan drie volle vliegtuigen met mensen van daar evacueerde (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 19), kan nog onderstreept worden dat elk verzoek om internationale bescherming beoordeeld wordt op zijn eigen merites. Het feit dat er Afghanen geëvacueerd werden vanuit Afghanistan heeft geen betrekking op uw persoonlijke situatie.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale", zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), "Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie", nr. C-465/07), rechtvaardigen. U kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

U maakt niet aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

In zoverre uw advocate de mening is toegedaan dat dit wel het geval zou zijn omwille van uw mentale problemen en uw medicatiegebruik (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 3), kan er gewezen worden op de vaststellingen die de RvV in het kader van uw derde verzoek hieromtrent maakte. De Raad was van oordeel dat, gelet op het besluit aangaande de veiligheidssituatie in Logar, u niet in concreto aangetoond had dat uw psychologische toestand persoonlijke omstandigheden zijn die in uw geval de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Logar in die

mate verhoogt dat u louter door uw aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven. In het kader van uw vierde verzoek werd, onder meer gelet op het feit dat de in het kader van uw vierde verzoek neergelegde medische documenten volledig in het verlengde lagen van de reeds in uw derde verzoek neergelegde documenten, eveneens gesteld dat u geenszins in concreto aantoonde dat u in de stad Kabul niet de mogelijkheden zou hebben om u, gelet op uw lichamelijke en geestelijke toestand, tijdelijk te verschuilen mochten er zich gevechten of aanslagen voordoen, of dat u niet volledig in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten en u daardoor bloot zou stellen aan de risico's van willekeurig geweld. U toonde in het kader van uw vierde verzoek dan ook niet aan dat u omwille van uw aangehaalde psychologische problemen een verhoogd risico zou lopen. Gezien u in het kader van onderhavig verzoek geen bijkomende documenten neerlegt met betrekking tot uw psychische problemen maar uw advocate slechts verwijst naar het attest van dokter C. d.d. 14 juni 2021 dat het CGVS reeds meenam in de beoordeling in het kader van uw vierde verzoek (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 2-4), noopt dit ertoe te besluiten dat u ook in het kader van uw vijfde verzoek niet in concreto aantoonde dat u in Afghanistan omwille van uw psychologische problemen een verhoogd risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In zoverre uw advocate aanhaalt dat het feit dat u Dari bent (sic) eveneens een persoonlijke omstandigheid betreft die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogt (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 3), kan er opgemerkt worden dat een verwijzing naar een van de landstalen van Afghanistan, die overigens gesproken wordt door 77 procent van de bevolking, geenszins beschouwd worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de Taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Noch uw geboorteakte, noch de certificaten waaruit blijkt dat u ongehuwd bent kunnen voorgaande vaststellingen wijzigen. Deze hebben immers slechts betrekking op uw identiteit en op uw burgerlijke staat, maar hebben geen uitstaans met uw beweerdde problemen bij terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Vooreerst wordt in het verzoekschrift ingegaan op verzoekers problemen met de taliban. Verzoeker stelt te volharden in zijn vluchtmotieven en is het niet eens met verweerders appreciatie. Hij meent voldoende duidelijke en gedetailleerde verklaringen te hebben afgelegd met betrekking tot zijn problemen met de taliban. Er wordt vervolgd dat verzoeker opnieuw een aan hem gerichte originele dreigbrief van de taliban bijbrengt alsook een schrijven van de ‘dorpsadvocaat’ die het bestaan van de dreiging bevestigen. Verzoeker betoogt dat het onderzoek dat verweerder moet voeren individueel en persoonlijk moet zijn en stelt dat zijn verklaringen niet aan een nieuw onderzoek werden onderworpen. Aangaande de veiligheidssituatie in Kaboel en Logar wordt toegelicht dat verzoeker geboren en getogen is in de provincie Logar doch in de laatste drie jaar voor zijn vertrek in Kaboel verbleef. Verzoeker benadrukt dat hij meermaals aangaf dat hij als terugkerende Afghaan (‘returnee’) een ernstig risico loopt op vervolging door de taliban. Er wordt verder aangestipt dat de situatie voor terugkerende Afghanen onduidelijk is waarbij wordt aangehaald dat de woordvoerder van de taliban in een interview van 30 augustus 2021 liet weten dat terugkerende Afghanen het grondgebied mochten betreden en voor de Sharia-rechtbank gebracht zullen worden om er ‘te oordelen’. Verzoeker wijst in dit verband op de COI Focus van januari 2022. Verzoeker meent dan ook dat hij gestraft zal worden voor zijn vlucht naar België bij terugkeer. Voorts wordt verweerders analyse van de veiligheidssituatie bekritiseerd. Verzoeker betoogt dat de taliban nog steeds grootschalige afslachtingen uitvoeren op willekeurige burgers vanwege het niet-naleven van hun regels. Er wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verweerder eraan voorbij lijkt te gaan dat het strikte regime van de taliban waarbij zij alle grensposten controleren en niemand zijn regio zomaar mag verlaten ervoor zorgt dat niemand nog kan vertrekken of intern ontheemd kan zijn. Volgens verzoeker houdt verweerder geenszins rekening met het feit dat verzoeker een ernstig individueel risico loopt op vervolging, naast het feit dat hij ook nog eens de vechtklare leeftijd (‘fighting age’) heeft om gerekruteerd te worden door de taliban.

Overigens wordt hij door de taliban gezocht wegens zijn samenwerking met Amerikaanse ondernemingen in Afghanistan, aldus verzoeker. Verzoeker stelt nog dat hij een ernstig trauma heeft overgehouden aan zijn ontvoering en onderdrukzetting door de taliban en hier meerdere medische attesten van heeft bijgebracht. Zodoende kan naar mening van verzoeker niet correct geoordeeld worden dat hij onvoldoende aantoon dat hij specifiek geraakt gaat worden.

Tot slot wordt in het verzoekschrift nog gesteld dat verweerder het advies van UNHCR miskent om voorlopig geen beslissingen met betrekking tot Afghaanse verzoekers te nemen totdat de veiligheidssituatie in Afghanistan duidelijk is.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken toe:

- Afghaanse briefomslag;
- COI Focus - Afghanistan van januari 2022, p. 56-57;
- Brief van de taliban met een vrije vertaling;
- Brief van een “dorps-advocaat” met een vrije vertaling;

2.2.2. Op 14 februari 2023 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022, die eveneens wordt toegevoegd;
- COI Focus, "Afghanistan Veiligheidssituatie", 5 mei 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan. Common analysis and guidance note", april 2022 (hierna: EUAA Country guidance Afghanistan, april 2022);
- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. Vooreerst kan wat betreft de bijzondere procedurele noden gewezen worden op volgende terechte overwegingen in de bestreden beslissing:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vierde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. In het kader van onderhavig verzoek geeft u immers te kennen dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst ‘bijzondere procedure noden’ DVZ d.d. 23 september 2021). Voorts licht u uw gezondheidstoestand toe door te zeggen dat deze niet slecht is en stelt u dat u medicijnen neemt voor de angst en de stress (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 12). U geeft hieromtrent niet aan dat u omwille hiervan niet in staat zou zijn om uw problemen bij terugkeer naar Afghanistan toe te lichten. Bovendien kan er op gewezen worden dat u in het kader van de behandeling van uw voorgaande verzoeken geen documenten neerlegde waaruit bleek dat uw cognitief geheugen dermate was aangetast dat u niet in staat was een coherent en consistent vluchtrelaas naar voor te brengen. Aangaande het attest van dokter C. d.d. 14 juni 2021 dat uw advocate toevoegt aan haar schrijven d.d. 17 augustus 2021 kan nog opgemerkt worden dat hierover in het kader van uw vorige verzoek reeds vastgesteld werd dat hieruit niet blijkt dat u omwille van uw psychologische problemen niet in staat zou zijn (geweest) om uw nieuwe elementen toe te lichten. Het louter opnieuw neerleggen van dit document doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Door louter de neergelegde medische stukken te benadrukken, kan verzoeker voorgaande concrete beoordeling ervan niet ombuigen.

2.3.4. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.5.1. Verzoeker wijst in het kader van zijn huidig volgend verzoek op de machtsovername door de taliban en volhardt in zijn problemen met de taliban.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek bezorgde verzoeker het CGVS: zijn originele geboorteakte; een Engelstalig en Franstalig certificaat, alsook in het Dari, waaruit blijkt dat verzoeker ongehuwd is en een brief van zijn advocaat van 17 augustus 2021. Aan dit schrijven van 17 augustus 2012 werd tevens een medisch attest van 14 juni 2021 toegevoegd, een artikel “Afghanistan helemaal in handen van taliban, gevluchte president Ashraf Ghani: “Ze hebben gewonnen”” van VRT NWS van 15 augustus 2021 en het artikel ‘Ashraf Ghani vows not to give up ‘achievements’ after Taliban seize province near capital van The Hindu van 14 augustus 2021.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.5.2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat het (tweede) volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.5.3. Met betrekking tot de verklaringen van verzoeker aangaande zijn vervolgingsvrees wegens zijn problemen met de taliban, dit omwille van zijn werkzaamheden als airco-installateur bij de aanwervingsdienst van het Afghaanse leger en voor een Amerikaans kantoor waarbij verzoeker tevens rekrutering vreest, merkt de Raad op dat verzoeker deze elementen reeds heeft aangebracht in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming hetgeen reeds eerder door de commissaris-generaal en de Raad werd beoordeeld.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende opgemerkt:

“Met betrekking tot het feit dat u aanhaalt dat de taliban Afghanistan overnamen en dat u problemen heeft met de taliban (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 16), moet worden beklemtoond dat u in het verleden geenszins heeft aangetoond dat u problemen zou hebben met de taliban. In het kader van uw eerste verzoek werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geoordeeld dat er geen enkel geloof kon gehecht worden aan uw beweerde problemen met de taliban. Deze beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg restten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Noch bij uw tweede, noch bij uw derde verzoek, noch bij uw vierde verzoek was een dergelijk element aanwezig. Het CGVS verklaarde uw tweede verzoek nietontvankelijk omdat u in uw tweede verzoek bijkomende verklaringen aanhaalde die volledig in het verlengde lagen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond werd beschouwd. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Ook uw derde verzoek waarbij u gebeurtenissen aanhaalde die in het verlengde lagen van uw vorige verzoeken werd niet ontvankelijk verklaard door het CGVS. Deze beslissing van het CGVS werd bevestigd door de RvV. Ook uw vierde verzoek, waarbij u vasthield aan de door u beweerde problemen en eveneens problemen aanhaalde die in het verlengde lagen van de door u beweerde problemen door aan te geven dat de taliban nog steeds naar uw huis kwamen en aan de mullah van de moskee vroegen waar u was, werd niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.”

Met betrekking tot verzoekers reeds aangehaalde vervolgingsvrees wegens zijn problemen met de taliban, dit omwille van zijn werkzaamheden als airco-installateur bij de aanwervingsdienst van het Afghaanse leger en voor een Amerikaans kantoor waarbij verzoeker tevens rekrutering vreest kan het volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissingen van het CGVS en het arrest nr. 216 483 van de Raad van 7 februari 2014 en arrest nr. 247 888 van 21 januari 2021.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Verzoeker blijft in het kader

van zijn huidig volgend verzoek volharden in zijn problemen met de taliban wegens zijn werkzaamheden als airco-installateur bij de aanwervingsdienst van het Afghaanse leger en voor een Amerikaans kantoor en reikt thans verder elementen aan die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken. Dat verzoeker voornamelijk verder borduurt op ditzelfde relaas, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier. Door aan het verzoekschrift een Afghaanse briefomslag, een brief van de taliban en een brief van een "dorps-advocaat" toe te voegen ter staving van de eerder aangehaalde problemen met de taliban kan verzoeker geen afbreuk doen aan dit ongeloofwaardig bevonden relaas. De Raad merkt hierbij op dat deze drie stukken reeds eerder werden neergelegd in het kader van verzoekers tweede beschermingsverzoek die onontvankelijk werd bevonden door het CGVS op 12 november 2019. Bovendien moet vastgesteld worden dat er louter een vrije vertaling wordt bijgevoegd van de twee brieven en er geen voor eensluidend verklaarde vertaling werd toegevoegd overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 (hierna: het Procedurereglement). Overigens dient te worden vastgesteld dat uit niets blijkt wie deze vertalingen heeft gemaakt, zodat geenszins vaststaat dat de vertaling van de inhoud correct is, waardoor de bewijswaarde van deze twee brieven bijzonder relatief is.

In de bestreden beslissing wordt voorts met reden het volgende opgemerkt:

"Ook in het kader van onderhavig verzoek brengt u geen elementen aan die een nieuw licht op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw problemen met de taliban kunnen werpen. Uw bewering dat uw ouders zeiden dat de taliban naar uw huis, uw burens en de moskee kwamen en er vragen werden gesteld over u (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 21), ligt immers volledig in het verlengde van volstrekt ongeloofwaardig bevonden problemen met de taliban. Deze vage en algemene toevoeging kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid geenszins ombuigen.

Bovendien zijn deze verklaringen over uw beweerdde problemen met de taliban wel erg vaag en algemeen. Indien uw ouders, de imam en de burens daadwerkelijk recentelijk benaderd zouden zijn door de taliban omwille van u, kan verwacht worden dat u meer uitgebreide en gedetailleerde verklaringen hierover zou afleggen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo snel, spontaan en gedetailleerd mogelijk alle informatie die betrekking heeft op zijn problemen in zijn land van herkomst overmaakt aan de asielinstanties. De vaststelling dat u zich beperkt tot erg vage verklaringen ontnemt uw verklaringen dat de taliban naar u zouden vragen dan ook alle geloofwaardigheid."

Door louter te menen dat hij wel voldoende duidelijke en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd en verweerders appreciatie te bekritisieren zonder evenwel dienstige argumenten bij te brengen ter weerlegging van bovenstaande bevindingen, kan verzoeker deze overwegingen niet ombuigen.

Voorts laat verzoeker volgende pertinente overwegingen volledig ongemoeid:

"Aangaande uw uitlating dat de Belgische autoriteiten akkoord gingen met het feit dat u werkte voor de Amerikanen en dat ze zeiden dat het veilig was voor u om in Kabul te leven omdat de taliban u daar niet meer konden pakken (verklaring volgend verzoek d.d. 23 september 2021, punt 18), dient onderstreept te worden dat dit geenszins een correcte lezing van de historiek van uw dossier is. U gaat hiermee immers volledig voorbij aan het feit dat het CGVS uw problemen met de taliban ongeloofwaardig achtte. In het kader van uw eerste verzoek oordeelde het CGVS dat u, in het licht van de toenmalige beoordeling van Logar als zijnde als een gebied waar men louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikte in Kabul. De RvV oordeelde evenwel in het kader van uw eerste verzoek dat u dermate verankerd was met de stad Kabul de laatste jaren voor uw komst naar België dat Kabul de facto als uw herkomstregio in Afghanistan en niet als intern vestigingsalternatief in aanmerking genomen diende te worden. Doorheen uw verzoeken heeft u nooit geloofwaardige problemen omwille van uw tewerkstelling aangehaald. Dat u voor Contrack werkte, werd door het CGVS niet betwist in het verleden. In zoverre u aanvoerde dat u voor de aanwervingsdienst van het Afghaanse leger airco's installeerde, kan benadrukt worden dat u aangaf dat u dit slechts deed tot januari 2013 (CGVS d.d. 20 juli 2017 (CGVS 1), p. 8) doch dat u pas in juni 2015 Afghanistan verlaten heeft, zonder dat u enige geloofwaardige problemen omwille van uw tewerkstelling aanhaalde. Hoewel u volgens uw verklaringen ook nog airco's installeerde bij de Amerikaanse organisatie (...) van 2014 tot uw vertrek, haalde u ook hieromtrent evenmin geloofwaardige problemen aan. Dat u tijdens uw verblijf in Afghanistan geen geloofwaardige problemen kende, doet vermoeden dat uw activiteiten geenszins van die aard waren dat ze een doorn in het oog van de taliban zouden zijn. Uw activiteiten beperkten zich immers slechts tot het installeren van airco's (CGVS 1, p. 6-8). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u geen tot nauwelijks contact had met buitenlanders. Uw directe leidinggevers waren N. en S. A. (CGVS 1, p. 9). Gelet op uw verklaringen dat N. afkomstig was van Kabul en S. A. hazara was (CGVS

1, p. 9, 10), kan aangenomen worden dat beide Afghanen zijn. U geeft aan dat de buitenlanders slechts kwamen om de airco's na te kijken (CGVS d.d. 30 oktober 2017 (CGVS 2), p. 5). Hoewel u aangeeft dat ze soms met jullie spraken, kan u zich geen enkele naam herinneren (CGVS 2, p. 5). U geeft aan dat er een tussenpersoon gekozen was door Contrack via wie de communicatie met buitenlanders verliep (CGVS 2, p. 5). Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende het feit dat u nooit geloofwaardige problemen aanhaalde, de aard van uw activiteiten en de mate van uw contacten met buitenlanders, kan dan ook geenszins blijken dat u omwille van uw werk problemen zou kennen. U legt geen verklaringen af waaruit het tegendeel kan blijken."

Bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer neemt de Raad deze terechte overwegingen integraal over.

Verzoeker laat ook na volgende motieven te weerleggen:

"Wat betreft het feit dat uw advocate in haar schrijven d.d. 17 augustus 2021 aanhaalt dat u gevisieerd wordt omdat u Dari bent (sic) (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 2) kan niet opgemaakt worden wat hiermee precies bedoeld wordt. Dari is, naast het Pashtu een van de officiële landtalen van Afghanistan en wordt gesproken door 77 procent van de bevolking. Een vrees voor vervolging dient bovendien in concreto te worden aangetoond. Een algemene verwijzing naar een van de landstalen zonder enige verdere uitleg is hiertoe niet dienstig. U heeft dan ook geenszins in concreto aangetoond dat u een vrees voor vervolging zou hebben omwille van het feit dat u Dari-sprekend bent."

Er kan bij gebrek aan enig verweer geen afbreuk gedaan worden aan deze correcte overwegingen.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift nog zijn trauma en medische attesten doch gaat voorbij aan volgende concrete motivering die de Raad bijtreedt:

"Aangaande het feit dat uw advocate ook meent dat u als vluchteling erkend dient te worden gezien uw specifieke kwetsbaarheid gezien uw psychische problemen (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 2), kan gewezen worden op het feit dat in het kader van uw vorig verzoek reeds met betrekking tot uw aangehaalde psychologische toestand gesteld werd dat medische en/of economische problemen op zich niet ressorteren onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde wet van 15 december 1980. In onderhavig verzoek worden geen elementen aangebracht die hierop een nieuw licht werpen. Het document waar uw advocate naar verwijst met betrekking tot uw psychische problemen, met name het attest van Dr. C. d.d. 14 juni 2021 werd reeds neergelegd en uitgebreid besproken in het kader van uw vorig verzoek. Door louter dit attest opnieuw neer te leggen doet u geen nieuw licht schijnen op de eerder gemaakte vaststellingen hieromtrent."

Wat betreft de veiligheidssituatie in Afghanistan die zowel verzoeker als zijn advocate aankaarten, kan tot slot gewezen worden op de vaststellingen onder 2.3.5.6.

2.3.5.4. Verzoeker stelt tevens in het verzoekschrift dat hij als terugkerende Afghaan ('returnee') een ernstig risico loopt op vervolging door de taliban.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met

betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het de-facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de-facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “zina” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken. (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals)

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”, 8 December 2021 in EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan

en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhuilen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Met de loutere verwijzing naar algemene informatie en zijn verblijf buiten Afghanistan maakt verzoeker in casu niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer verzoeker tot ongeveer zijn 25 jaar in Afghanistan heeft verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan

gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij niet meer zou kunnen rekenen op zijn familiaal netwerk in Afghanistan gelet op zijn verklaringen dat hij nog ongeveer wekelijks contact heeft met zijn ouders (Verklaring Volgend verzoek van 23 september 2021, vraag 21).

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Dari en aanduidt moslim te zijn (Verklaring Volgend verzoek van 23 september 2021, vraag 9).

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

In zoverre verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

2.3.5.5. Wat betreft de humanitaire situatie en socio-economische in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een

individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hierbij dient volledigheidshalve aangestipt te worden dat verzoeker niet aantoont dat hij niet meer zou kunnen rekenen op zijn familiaal netwerk in Afghanistan gelet op zijn verklaringen dat hij nog ongeveer wekelijks contact heeft met zijn ouders (Verklaring Volgend verzoek van 23 september 2021, vraag 21).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.3.5.6. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's -aanvallen en '*unexploded ordnance*', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal '*armed clashes*', luchtaanvallen en

incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan, januari 2023*, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Logar. De Raad stelt vast dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt.

De Raad dient er evenwel op te wijzen dat in het arrest nr. 216 483 van 7 februari 2019 werd geoordeeld dat uit verzoekers verklaringen een dermate verankering met de stad Kaboel blijkt dat Kaboel de facto als verzoekers herkomstregio in Afghanistan – en niet als intern vestigingsalternatief – in aanmerking dient te worden genomen. Zodoende voert de Raad in casu nog een analyse van de veiligheidssituatie door in functie van Kaboel. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023. Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse gebaseerd op actuele landeninformatie.

Wat betreft de individuele elementen, stelt de Raad vast dat verweerder niet heeft nagelaten hiermee rekening te houden. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“U maakt niet aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

In zoverre uw advocate de mening is toegedaan dat dit wel het geval zou zijn omwille van uw mentale problemen en uw medicatiegebruik (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 3), kan er gewezen worden op de vaststellingen die de RvV in het kader van uw derde verzoek hieromtrent maakte. De Raad was van oordeel dat, gelet op het besluit aangaande de veiligheidssituatie in Logar, u niet in concreto aangetoond had dat uw psychologische toestand persoonlijke omstandigheden zijn die in uw geval de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Logar in die mate verhoogt dat u louter door uw aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven. In het kader van uw vierde verzoek werd, onder meer gelet op het feit dat de in het kader van uw vierde verzoek neergelegde medische documenten volledig in het verlengde lagen van de reeds in uw derde verzoek neergelegde documenten, eveneens gesteld dat u geenszins in concreto aantoonde dat u in de stad Kabul niet de mogelijkheden zou hebben om u, gelet op uw lichamelijke en geestelijke toestand, tijdelijk te verschuilen mochten er zich gevechten of aanslagen voordoen, of dat u niet volledig in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten en u daardoor bloot zou stellen aan de risico's van willekeurig geweld. U toonde in het kader van uw vierde verzoek dan ook niet aan dat u omwille van uw aangehaalde psychologische problemen een verhoogd risico zou lopen. Gezien u in het kader van onderhavig verzoek geen bijkomende documenten neerlegt met betrekking tot uw psychische

problemen maar uw advocate slechts verwijst naar het attest van dokter C. d.d. 14 juni 2021 dat het CGVS reeds meenam in de beoordeling in het kader van uw vierde verzoek (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 2-4), noopt dit ertoe te besluiten dat u ook in het kader van uw vijfde verzoek niet in concreto aantoonde dat u in Afghanistan omwille van uw psychologische problemen een verhoogd risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In zoverre uw advocate aanhaalt dat het feit dat u Dari bent (sic) eveneens een persoonlijke omstandigheid betreft die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogt (brief advocate d.d. 17 augustus 2021, p. 3), kan er opgemerkt worden dat een verwijzing naar een van de landstalen van Afghanistan, die overigens gesproken wordt door 77 procent van de bevolking, geenszins beschouwd worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld." Verzoeker brengt geenszins valabele argumenten bij die voorgaande overwegingen kunnen ombuigen.

Gelet op voorgaande concrete en pertinente motieven inzake de aangevoerde persoonlijke omstandigheden kan de Raad ook wat betreft Kaboel vaststellen dat verzoeker geen individuele elementen aantoonde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont dergelijke persoonlijke omstandigheden evenmin aan door louter te verwijzen naar zijn vluchtrelaas en asielmotieven gelet op de bovenstaande vaststellingen onder punt 2.3.5.3. en 2.3.5.4. hierover.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Tot slot wijst de Raad erop dat gelet op de actualisatie van de landeninformatie door verweerder bij aanvullende nota van 14 februari 2023 verzoeker ook niet dienstig kan voorhouden dat sprake is van een gebrek aan actuele en objectieve informatie.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker doet hierover niet anders denken.

2.3.6. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in casu geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.7. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens dit onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.10. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. Het aangevoerde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU